

fine Udtalelser ikke alene selv at have givet Anledning til, at jeg kom ind der paa, men maatte ogsaa har ønsket, at jeg skulde komme ind paa det, skal jeg føje det ærede Medlem deri. Det ærede Medlem vil da indrømme, at hans Stilling i 1890, det vil sige til 2den Behandling, var en noget anden, end den er i Djeblillet. Men det ærede Medlems Stilling til 2den Behandling den Gang var egentlig i Overensstemmelse med det ærede Medlems Stilling nu, men det ærede Medlems Stilling ved 3dje Behandling i 1890 var noget afvigende fra det, den er nu, idet det ærede Medlem da indrømmede, at dette aarlige Sundheds-efterhyn egentlig godt kunde siges at være nødvendigt. Det ærede Medlem vilde vel den Gang som nu have, at Statskassen skulde betale det, men jeg synes, at det ærede Medlem kommer ikke fra, at der deri ligger en Indrømmelse. Det ærede Medlem maa jo indrømme, at han finder, at Sundheds-efterhyn kan være rigtig nok, kun at Statskassen betaler. Det ærede Medlem ryfter paa Hovedet, men jeg skal da sige, hvad han ytrede ved den Vejligbed. Han sagde: „Seg kan ikke paa nogen Maade andet end anerkende, at det er rigtig, at Thyr skulde underkastes Dyrlægetilsyn.“ Det ærede Medlem vilde kun have det en Gang om Aaret, medens det den Gang var foreslaaet oftere, men han stemte ikke imod Bestemmelsen. Seg skal indrømme det ærede Medlem alt, hvad han ønsker, men han kan ikke slippe fra, og han vil ganske sikkert heller ikke slippe fra, at han tidligere har været af den Ansknelse, at et Efterhyn kan være rigtig nok, og egentlig ogsaa, at det er nødvendigt. At der skulde ligge noget urimeligt i, at de, der eje et større Antal Kreaturer, skulde undgaa Efterhyn, forstaar jeg ikke helt. Naar man holder en Thyr, som staar til offentlig Afbenyttelse for alle de Dyr, som andre ønske at føre til den, er Forholdet et ganske andet, end naar en enkelt har en Thyr, som kun benyttes til hans egen Besætning. I det sidste Tilfælde forekommer det mig, at det bliver en personlig Sag for Ejeren, om han ønsker at holde en hund Thyr til sin Besætning eller ej, thi der er jo ikke noget Menneffe, der kan tvinges til at skulle søge hen til hans Thyr med sine Køer. Ganske anderledes forholder det sig derimod med Hensyn til Thyr, der staa til Afbenyttelse for alle, der ønske at føre Dyr til dem. Det er ikke at komme Smaafolk i Vejen, som der ogsaa er blevet slaaet paa. Nej, tværtimod, det er den eneste Sikkerhed, man er i Stand til at byde Folk, der have faa Køer, for at den

Thyr, som de føre deres Køer til, ikke med det samme skal paaføre disse en smitsom Sygdom. Det var navnlig det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme), der kom ind paa, at man her vilde gøre Husmænd og lignende Folk Uret. Hvis jeg ikke tager meget Fejl, var dette ærede Medlem imidlertid ogsaa ved tredje Behandling i 1890 med til at stemme for dette Sundheds-efterhyn af Thyr, og han maa altsaa ogsaa have stiftet Standpunkt siden den Tid; jeg kan i alt Fald ikke forstaa det anderledes. Naar det samme ærede Medlem udtalte, at vi vilde berige Dyrlægerne gennem et saadant Efterhyn, synes jeg, at han tager betydeligt Fejl, thi vi have netop foreslaaet en Ændring, der gaar i Retning af, at dette Efterhyn ikke skal blive saa dyrt, at Dyrlægerne kunne tjene noget synderligt. Selvfølgelig maa vort Forslag forstaaes saaledes, at den deri nævnte Krone er for Altesten (Blume: Og Tilshynet), ja, og at Besordringsgaotgørelsen falder uden for. Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) vilde tage det som en stor Marsomhed, at vi ville indføre Ordet „Tillavning“ i Stedet for „Fabrikation“. Det ærede Medlem gik saa vidt i sit Forsøg paa at gøre det morsomt, at han talte om, at vi sidde her og fabrikere en hel Del Embedsmænd, men at vi ikke tillave dem. Ja, det skulde vel ikke være andet end en Spøg fra det ærede Medlems Side, thi mig bevidst driver man ikke nogen som helst Fabrikationsvirksomhed paa dette Sted. Her forhandler, vedtager og beslutter man, men jeg ved ikke af, at man giver sig af med noget som helst, der har Lighed med Fabrikationsvirksomhed. Det ærede Medlem sluttede med at erklære, at den nu bestaaende Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene egentlig var god, ja, saa vidt jeg forstod ham, udtalte han endogsaa, at den er god nok. Men i samme Aandedræt, som han erklærede det, henstillede han alligevel til den ærede Indenrigsminister, at han skulde sørge for, at vi fik Provisorier, sa snart den bestaaende Lovgivning ikke slog til. Seg kan ikke forstaa den Hidstighed, der netop i dette Djeblil er kommen over det ærede Medlem efter at faa flere Provisorier. Seg mener tværtimod, at det er af den Slags Under, som man skulde se at undgaa. Jeg forstod Slutningen af det ærede Medlems Foredrag som en direkte Opfordring til den ærede Indenrigsminister om nu at nøjes med den bestaaende Lov om det omhandlede Forhold og saa blot at udstede Provisorier, naar den bestaaende Lovgivning ikke slog til. Seg skal endnu bemærke, at for